

πράγματα κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν τότε χρόνων
ἔθεωρον τὴν ἔλειψιν ἐκείνην σημαντικὸν μειο-
νέκτημα καὶ βαρέως ἔφερον ταύτην.

*Εἶπομεν οἱ προπάτορες ἡμῶν· ἵνα εἴμεθα
ἀκριβέστεροι, ἐπρεπε νὰ εἴπωμεν οἱ ἐκ τῶν τότε
κατοίκων τῆς Ἰδάκης ἀξιοῦντες νὰ διακρίνωνται
ἀπὸ τῶν λοιπῶν καὶ νομίζοντες διὰ ἐκέπιηντο
τὰ προσόντα ἐκεῖνα, ἄτινα παρεῖχον αὐτοῖς τὸ
δικαίωμα νὰ συγκαταλέγωνται εἰς τὴν διακεκρι-
μένην ποιωνικὴν τάξιν, τὴν τῶν εὐγενῶν.*

Τούτων ἔνεκα βλέπομεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖς ἔτη τῆς Ἐνετοκρατίας οἱ τὰς τοιαύτας ἀξιώσεις ἔχοντες Ἰδακήσιοι ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς κυριαρχούν δυνάμεως προγόμια τινα ὑπὲρ ἕαντῶν, εἰδικώτερον δὲ ἐπεζήτησαν τὸν καταριμόν καὶ ἐν Ἰθάκῃ σώματος κοινότητος ὁμοίας πρὸς τῆς ἐν ταῖς ἄλλαις νήσοις ὑπαρχούσης.

Τὴν αὔτησιν αὐτῶν ταύτην διετύπωσαν ἐν σχετικῷ ύπερμηματι ὑποβληθέντι τῷ 1786 πρὸς τὸν ἔκτακτον προβλεπτὶν Νικόλοαν Ἐρύζορ ἐλθόντα εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ἀκοιβᾶς πρὸς τὸν σκοπὸν τὰ εἰσαγάγη εἰς ἐκάστην τούτων τὰς ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις.

Αλλ' δέ Έριτζος οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ πράξῃ πρὸς ἴκανοποίησιν τοῦ πόθου τῶν προκρίτων ἐκείνων. Ιδανησίων, διότι ἐπῆλθον μεταξὺ αὐτῶν ἀσυμφωνίαι, διαιρέσεις καὶ διεγέξεις, πολλοὶ δέ ήσαν οἱ θεωροῦντες ἑαυτούς ἀξίους νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ διακενριμένον ἐκεῖνοι κοινωνικὸν σῶμα.

• Άλλ' ἄν ἐματαιώθη ἐνεκα τούτου ἡ δια-
μόρφωσις τῆς ποινωρίας τῆς Ἰθάκης κατὰ τὸν
ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἰονίοις νήσοις τρόπον, δὲν ἔμει-
νεν δύως καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος τὸ
κίνημα ἔκεινο τῶν Ἰθακησίων. Οὐ Ερύζος
ἐπήνεγκεν οὐσιώδη μεταρρύθμισιν εἰς τὰ τῆς
ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς νήσου διατάξεις, ἵνα
τὸ σῶμα τῶν πρωκρίτων, διπερ ἔμελλεν τὸν ἀπο-
τελῶσιν ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων είχον κατὰ τὸ
παρελθόν λάβει τὸ ἀξίωμα τοῦ συνδίκου καὶ
ὑγειονόμου, ἐκλέγῃ τὰς διαφόρους τῆς νήσου
ἀρχὰς φιλοφρονεῖς, ἐνῷ μέχοι τῶν χρόνων
ἔκειναν τὴν ἐμλογήν ταύτην ἐνήργει ὁ πρόδος ἐπί-
σκεψιν τῆς Ἰθάκης ἐρχόμενος Σύμβουλος, μέ-
λος δηλ. Κεφαλληνίας καὶ εἴτα ὁ Κυβερνήτης τῆς
Ἰθάκης.

Οὕτω λοιπὸν ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου προβλεπτοῦ
Ἐργίζουν ἔδόθη μιρρὴ τις εὐγενείας εἰς τὴν
Ἰθάκην, διακριθέντος ὅπωσδήποτε τοῦ μικροῦ
ἔκεινου κοινωνικοῦ σώματος, ἀπὸ τῶν λοιπῶν
κατοίκων καὶ ἀποκτήσαντος δικαιώματά τινα ἐξ
ἔκεινων, ἄτινα εἶχον ἐν ταῖς λοιπαῖς νῆσοις τὰ
Συμβούλια τῶν εὐγενῶν, νὰ ἐκλέγωσι δῆλ. τοὺς
διαφόρους τῆς νῆσου ὑπαλλήλους. Τὸ σῶμα
ἔκεινο ἐκλήθη κονκλάβε, τὰ δὲ ὄνόματα τῶν
ἀποτελούντων τοῦτο ἐνεγράφοντο ἐν ἰδιαιτέρῳ
βιβλίῳ.

Αλλὰ δὲν ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ η
νέα αὕτη κοινωνική κατάστασις ή διαμορφω-
θείσα ἐν Ἰδάκη. Μετ' ὀλίγα ἔτη (1797) ἐπῆλ-
θεν ἡ κατάλυσις τῆς Ἐρετικῆς κυριαρχίας, ἐκη-
ρύχθησαν δὲ καὶ εἰς τὰς Ἰονίους νήσους ὅποι-
τῶν ταύτας καταλαβόντων Γάλλων αἱ νέαι ιδέαι
καὶ ἀρχαί, ἀς καθιέρωσε καὶ διακήρυξεν ἡ Γαλ-
λικὴ ἐπανάστασις, ἥτις ἀκριβῶς πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον ἐγένετο, ἵνα πατάξῃ καὶ ἀγαρόψυχη τὸ
παλαιὸν ἐκεῖνο κοινωνικὸν καθεστώς, διπερ ἐθε-
μελιοῦτο ἐπὶ τοῦ προνομίου καὶ τῆς κοινωνικῆς
ἀνισότητος, καταργήσῃ τίτλους εὐγενείας καὶ
προνόμια καὶ κηρύξῃ τὴν ἰσότητα μεταξὺ πάν-

Κατὰ τὸν χρόνον δ' ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἡ ἔλευσις τῶν δημοκρατικῶν Γάλλων ἴσχυρὸν προύκαλεσ εὐθυνικὸν ἐν Ἐπτανήσῳ πλοιοσμὸν καὶ μεγάλως οἰκηψε τῶν κατοίκων τὰ πνεύματα, φαίνεται δι τὸν ἀπωλέσθη καταστραφὲν ἵσως διὰ δὰ τοῦ πυρὸς καὶ τὸ βιβλίον, ἐν φῆσαν καταγεγραμμένα τὰ ὄντατα τῶν προκόπεων τῶν ἀλαριζόντων, ὡς προειποει, τὸ διακεκριμένον ἐκεῖνο σῶμα. Ἐταῖς λοιπαῖς νήσοις ὑπὸ τοῦ θριαμβεύσαντος καὶ τὴν κοινωνικὴν μετεπολὴν πανηγυρίζοντος δχλου παρεδόθησαν εἰς τὸ πῦρ αἱ γυναικεῖαι μένδοι ἐν Ἰνάκῃ οἵ δημοκράται αἱ

κατέστρεψαν τὸ βιβλίον ἐκεῖνο τοῦ Κονκλαβίου,
ὅπερ ἐθεωρήθη ὡς εἶδος χρυσῆς βίβλου.

Βραδύτερον ἐπὶ Ἐπιταήσου Πολιτείας, ὅτε
οἱ εὐγενεῖς τῶν νήσων καιώρθωσαν τὸν ἄνακτη-
σων τὴν προτέραν αὐτῶν κοινωνικὴν θέσιν καὶ
τὸν ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν προ-
τόμια, καιηρούσιθη καὶ ἐν Ἰδάκῃ βιβλίον, ἐν
ῷ ἐτεγράφησαν οἱ εὐγενεῖς τῆς νήσου ἵσαν δ'
οὗτοι κυρίως είπεν οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
συντάγματος τῆς Πολιτείας ἐκείνης ἀποτελέσαντες
τὸ σῶμα ἐκεῖνο τῶν πολιτῶν, ὅπερ ἐξέλεγε τοὺς
διαφόρους τῆς νήσου ὑπαλλήλους καὶ τοὺς διὰ
τὴν Βενιζῆρ ἀνταποσώπους αὐτῆς.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, ὅπερ συνετάχθη τῷ 1800,
ῳομάσθη χρονῇ βίβλος. Μετὰ τέσσαρα δὲ ἔτη
ἔγενετο καὶ νέα τοιαύτη βίβλος συμπληρωματικὴ¹
τῆς πρώτης, ἐν ᾧ ἐνεγράφησαν πολλοὶ νέοι
εὐγενεῖς, ἃς ὀρομάσωμεν αὐτοὺς οὕτω. Καὶ κα-
τὰ τὸ ἐπόμενον δὲ ἔτος ἔγενετο δὲ πάλιν ἐγγρα-
φὴ καὶ ἄλλων τοιούτων εἰς τὴν χρονικὴν ταύτην
βίβλον.

Αὗται εἶναι αἱ ἀληθεῖσαι χρονοῦ βίβλοι τῆς
Ιδάκης αἱ συνιαχθεῖσαι ἐπὶ Ἐπιανήσου Πο-
λιτείας κατὰ τὰ ἔτη 1800 καὶ 1803 καὶ ἐνεγρά-
φησαν πλεῖστοι δοιαὶ ἔχοντες τὰ πρωσόντα, ἀτα
ἀπίγειει τὸ ιότε Σύνταγμα.

'Αλλ' ἀν δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἰδάνῃ ἐπὶ Ἐνετο-
κρατίας σῶμα εὐγερῶν κατοίκων, τάξις δηλαδὴ
διακεκριμένη καὶ προνομοιοῦχος, ὁμοία πρὸς
τὴν τῶν ἄλλων μεγαλειέων Ἰορίων νήσων,
ὑπῆρχον δμως οἰκογένειαι τυες εἰς ἃς κατὰ
διαφόρους χρόνους καὶ εἰς διαφόρους περιστά-
σεις ἀπενεμήθησαν προνόμια, ἅτινα διαδοχικῶς
μεταβιβάζονται καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν οἰ-
κογενεῶν τούτων, πάντοτε δὲ ἀτεγγνωρίζοντο
καὶ ἐπεκυροῦντο καὶ ἐθεωροῦντο σεβαστὰ ἐκ-
μέρους τῶν ἀρχῶν.

Μέχρι τοῦδε δὲν εἶναι γνωσταὶ πολλαὶ οἰκογένειαι ἀπολαύσουσαι τοιούτων προνομίων διὰ μερικὰς οἰκογένειας ἐκ τῶν ἄλλοτε προνομούχων μόρον ἐκ παραδόσεως γνωρίζουμεν ὅτι ἥσαν ἄλλοτε τοι- αὗται ἀλλὰ βεβαίως εἰς τὰς παραδόσεις μόνον δὲν δύναται τις πάπιτε ν' ἀποδώσῃ μεγάλην πίσιν. Φαίνεται ὅτι πολλὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς ἀπονομῆς τοιούτων προνομίων ἀπωλέσθησαν.

Τὸ γρωστότερον τῶν προνομίων τούτων ἦτο
μέχρι τοῦτο τὸ τῆς οἰκογενείας Γαλάτη ἀπο-
νεμηθὲν εἰς ταύτην ὑπὸ τῶν Τόκκων, τῶν
Φράγκων Κομήτων, οἵτινες ὑπῆρξαν ἄρχοντες
τῆς Κομητείας Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ
Ίθακῆς ἀπὸ τοῦ 1357 μέχρι τοῦ 1479. Κατά¹
ποῖον ἀκριβῶς ἔτος ἀπενεμηθὴ τοῦτο, ἀγνοοῦ-
μεν λαμβάνοντες δώμας ὑπ' ὅψει δι τὸ προγό-
μιον παρεχωρῷθη ὑπὸ τοῦ Λεονάρδου Β'. τοῦ
ἐκ Τόκκων δοτις ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Καρόλου Α'.
καὶ εἰς διν φαίνεται δι τὸν Καρόλον τούτον
εἶχε παραχωρῷθη εἰδικῶς ἡ διοίκησις τῶν νή-
σων Ζακύνθου καὶ Ίθακῆς, δυνάμεθα τὰ δεκ-
θῶμεν δι τὴν πιθανώτατα τὸ προγόμιον ἀπενε-
μηθη εἰς τὴν οἰκογένειαν Γαλάτη κατὰ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ ιε'. αἰῶνος δόπτε καὶ ἀκριβέστερον τῷ
1403 εἶναι γρωστὸν δι τὸν Λεονάρδος ἐπεκύρωσε
καὶ ἀλλα προγόμια.

‘Ο ἐκ Ζακύνθου ἴστοριογράφος Π. Χιώτης,
δοτις φαίνεται δι τὸ εἰδέ τὴν περγαμηνὴν ταύτην,
ἥντις ὡς λέγει, ἐσφέζετο παρὰ τῷ ἀπογότῳ τῆς
οἰκογενείας Γαλάτη Γερασίμῳ, δὲν ἀναγράφει
δυσινχῶς τὸ ἔτος τῆς ἀπονομῆς· λέγει μόνον
δι τὸ Δεονάρδος «ἐν ἐγγράφοις παραχωρεῖ δι-
καιώματα καὶ ἀπαλλαγάς καὶ ἀσυνδοσίας εἰς τὴν
οἰκογένειαν τῶν Ἰδακησίων Γαλατῶν καταλέ-
γων τὸν ἔξ αὐτῶν Καίσαρα μετὰ τῶν εὐγενῶν
τῆς ἐπικρατείας καὶ ἀπαλλάττων παντὸς βάρους
καὶ ἀνηασίας καὶ παραχωρῶν κτήματα».

Ἐρευνῶν πόσιος χρόνου τὰ ἔγγραφα τῶν
χρόνων τῆς Ἐνετοκρατείας τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ
ἀρχειοφυλακίῳ περισσωθέντα ἀνεῦρον καὶ ἐν
οὗ φαίνεται δια υπὸ τῶν Τόκων ἀπενεργήμη
περογόμιον καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν Φερενίνον
Καρδούνη. Αὐτοτυχῶς δὲ τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ
δὲν γηραῖται μνεία οὔτε τοῦ διόματος τοῦ ἀπο-
τείμαντος τοῦτο Δουκός, δύτε τοῦ ἐτούτου τοῦ πο-
νοῦ μῆτρας οὐδεὶς καὶ τῆς αἰτίας, διὸ ἡν τοῦτο ἔχορη-
γήθη.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν εἰς πάντας τοὺς ἐκτὸς τῆς
Ίδακης συνδρομητάς μας, καὶ ἵδιᾳ τοὺς ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἡ διεκπεραίωσις τοῦ «Οδυσ-
σέως» γίνεται πάντοτε μετὰ πολλῆς προσοχῆς
καὶ ἐλέγχου, καὶ ἀποστέλλεται πάντοτε πρὸς
πάντας ἀνελλειπτῶς. Ἐπομένως πᾶσα καθυστέ-
ρησις τοῦ φύλλου προέρχεται ἐκ τῶν δυσχε-
ριῶν τῆς σημειούντης παγκοσμίου ἀνωμαλίας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον, ὅπερ φέρει
χρονολογίαν 1 Αὐγούστου 1751, ἡ οἰκογένεια
Φερεντίου Καρβούνη ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν
Δουκῶν τῶν Τόκκων ἐκέπιητο τὸ προτόμιον
τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ πάσης προσωπικῆς ἀγγα-
ρείας διὰ τοὺς ἑαυτῆς ἀπογόνους ἀμφοτέρων τῶν
φίλων καὶ καὶ ἀκολουθίαν τὸ προτόμιον μετεβι-
βάζει καὶ εἰς τὰ τέκνα τὰ γεννώμενα ἐκ γά-
μων μετὰ γυναικῶν καταγομέρων ἐκ τῆς οἰκο-
γενείας Φερεντίου Καρβούνης οὕτω δέ, ἐπειδὴ
οἱ Νικόλαος, Παραγῆς καὶ Θεοτόκης ἀδελφοὶ
Πειραιᾶ πτ. Καντιαντίου Μαράτου ἐγεννήθη-
σαν ἐκ νομίμου γάμου μετὰ τῆς Καλομοίρας
Θυγατρὸς τοῦ Νικολάου Φερεντίου Καρβούνη
καὶ ἥσαν ἐπομένως ἐκ θηλυγονίας ἀπόγονοι τῆς
οἰκογενείας Φερεντίου Καρβούνη, ἀνεγνωρίσθη
ἐν ἔτει 1751 καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς νομίμους
αὐτῶν ἀπογόνους τὸ αὐτὸ προτόμιον τῆς ἀπαλ-
λαγῆς ἀπὸ πάσης προσωπικῆς ἀγγαρείας π. λ.
Ἐν τῷ ἔγγραφῳ οὐδέποτε οὐμειοῦται περὶ
τοῦ ἐν λόγῳ προνομίου, εἰμὶ μόνον διὰ ἀνε-
γνωρίσθη τοῦτο πάντοις καὶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ
πολλῶν μεταγενεστέρων διαταγμάτων Γενικῶν
Προβλεπτῶν, Προβλεπτῶν τῆς Κεφαλληνίας καὶ
ἄλλων ἀρχῶν.

Πρὸ δὲ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεύρομεν ἐν τῷ ἀρχειοφυλακείῳ καὶ ἔτερον ἔγγραφον, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι προνόμιον ἀπενεμήθη καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν Μάντζαρη. Τὸ προνόμιον τοῦτο δὲν εἶνε πολὺ παλαιὸν ἀπενεμήθη τῇ ἐν λόγῳ οἰκογενείᾳ τῷ 1747 ὑπὸ τοῦ τότε γεν. Προβλεπτοῦ Μαρίνου Ἀντωνίου Καβάλη. Καὶ διὰ τοῦ προνομίου τούτου ἀπαλλάσσεται ἡ οἰκογένεια Μάντζαρη πάσης προσωπικῆς ἔργασίας. Διὰ τῆς σχετικῆς δὲ ἀπὸ 25 Μαΐου 1756 προκηρύξεως τοῦ Προβλεπτοῦ Κεφαλληνίας Αὐγονστίνου Sorango ἐκδοθείσης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τοῦ ἀπονέμοντος τὸ προνόμιον ἀπογορεύεται εἰς πάντα νὰ προξενήσῃ οἰανδήποτε ἐνόχλησιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ οἰκογένειαν ἐπὶ ποινῇ εἰς τὸν παραβάτην δουκάτων 500 καὶ ἄλλων μὴ δριζομένων. Ἄλλο ἀγνοοῦμεν κατὰ ποίαν περίστασιν ἀπενεμήθη τοῖς προνόμιον τοῦτο.

Αὗται μόνον αἱ οἰκογένειαι εἶναι μέχρι τοῦ-
δε γυνωσταὶ ὡς προνομιοῦχοι ἐν Ἰθάκῃ ἔξι ἐπι-
σήμων ἐγγράφων. Ἀραιοφίβολως δύμας ὑπῆρχον
καὶ ἄλλαι καὶ πιθανὸν νῦν σώζονται εἰσέτι ἐγ-
γραφα σχετικὰ εἴτε ἐν τῷ ἀρχειοφυλακείῳ εἴτε
ταῖς ἀναγνώσεσι.

ΧΩΡΑΤΕΙΟΝ
‘Ημεῖς ἐπιμελῶς ἐρευνῶντες τά ἔγγραφα
τοῦ ἀρχειοφυλακείου θέλομεν φέρει εἰς φῶς, ἵν
εὑρώμεν καὶ ἔτερόν τι σχετικόν. Παρακαλοῦμεν
δημως καὶ τὸν ἔχοντας οἰκογενειακὰ ἔγγραφα
νὰ ὑποδείξωσιν ἡμῖν ταῦτα καὶ ἐπιτρέψωσιν ν'
ἰνδιανούσιν, διότι εἴ τι πιθανόν ἐξ αὐτῶν νὰ
προελθῃ εἰς φῶς οὐ διαφωτισμὸν οὐ μόνον τῆς
ἱστορίας καὶ τοῦ πατέρος Γόνος αὐτῆς της ιστορίας
παρῇ γε ενοικονται, ἀλλὰ καὶ τῆς καθ' ὅλου

ΑΘΛΕΚΑΤΣΣΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

New Castle 10 Maggio 1916.

Αξιότερον καὶ Ν. Ε. Κολυβᾶν λατρεῖον Πρόσεδρον τοῦ Συνδέσμου Ἰδανησίων «δὲ Ὁδυσσεύς» εἰς Ἰδάκην.

Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν τὸν «Οδυσσέα», ὃς γανον τοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν ὑμῶν Συνδέσμουν, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Εἶμαι πολὺ ἀκατάληλος ἐγὼ ὅπως φέρω κρίσεις καὶ πλέξω ἐγκώμια ὑπὲρ τοῦ Οδυσσέως. Ἐπιτρέψατέ μοι δικιας, ἐκ τῆς ἀποτάτης ταύτης γωνίας τῆς γῆς νὰ σᾶς ἀποστείλω ἐν μέγα εῦγε....

Προσέτι δὲ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε ὅπως διὰ τῆς παρούσης μου γράψω ὀλίγα περὶ τοῦ Ὁδυσσέως ὃσον ἀφορᾷ τὴν παροικίαν μας.

Οι ἐν New-Castle τῆς Αὐστραλίας Ἰθακή-
σιοι χάροις εἰς τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας Σ Παιᾶν
καὶ Κ. Ραυτοπούλου, εἴμενθα σχεδὸν ὅλοι συν-
δρομηταὶ τοῦ «Ὀδυσσέως». Δὲν εὐρίσκω δὲ
λέξεις νὰ σᾶς παραστήσω πόσην χαρὰν καὶ
πόσην ὑπερηφάνειαν αἰσθανόμεθα ὅταν λαμ-
βάνομεν τὸν «Ὀδυσσέα»,

Τὰ καύμένα τὰ Θιακόπουλα, τὰ μόλις πρὸ
δλίγων μηνῶν ἢ ἔτῶν ἐγκαταλείφαντα τὴν πα-
τρῷαν γῆν, καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν μακρινὴν ταύ-
την Ἡπειρον μὲν ιερὰν ἐντολὴν μετ' ἀνυ-
πομονησίας περιμένουν τὸν « Ὁδυσσέα ». Τὸ
ἐλάχιστον νέον τοῦ χωρίου των, τῆς Λεύκης,
τοῦ Λαχώ, τῆς Ἐξωγῆς κλπ. τοὺς ἐπαναφέ-
ρουν εἰς τὰς παιδικάς των ξαναμήσεις. Διαβά-
ζουν, διαβάζουν τὸν « Ὁδυσσέα » καὶ μακρί-
ζουν τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀπο-
κτήσῃ ἡ Πατρίς μας τοιούτον δημοσιογραφι-
κὸν ὅργανον. Τώρα δι' ήμας τοὺς αὐτοχήσαν-
τας νὰ διέλθωμεν πολλὰς Ὀλυμπιάδας μακρὰν
τῆς προσφιλοῦς μας Ἰδάκης, δ Ὁδυσσεὺς
μᾶς εἰνε ἔτι προσφιλέστερος. Ἀναγινώσκοντες
τὸν « Ὁδυσσέα » ἐπικοινωνοῦμεν μετὰ τῆς ἀγα-
πητῆς Πατρίδος βλέπομεν τὴν πρόδον καὶ
ἐν γένει τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῆς Ἰδάκης μας.

Θὰ ἦτο δὲ νομίζω παράλειψις νὰ μὴ ἀναφέρω, δόποσας ὑπηρεσίας προσφέροι ὁ συνεργάτης τοῦ «'Οδυσσέως» κ. Ἀθ. Δεκατοῦς ὁ εἰδικὸς εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἰστορίαν τῆς Ἰθάκης πρὸς τοὺς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον Ἰθακηούς. Ἐρωτηθείς ποτὲ ποῖαι εἶναι αἱ ἐντυπώσεις μου διὰ τὸν «'Οδυσσέων» ἀπήντησα.

Ἐμνήσθην ἡμεοῦν ἀργαίων.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΠΑΞΙΝΟΣ

2

Transvaal 14 Maart 1916

Kύριε Κολυβᾶ!

Μόλις πρὸ ἑβδομάδος ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα ἐκδίδεται ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ὁ Ὁδυσσεὺς» ὁργάνον τοῦ Υμετέρου Συνδέσμου ὃν υμεῖς ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύητε ώς Ηὔοδος. Δράττομαι δὲ τῆς τοιαύτης εὐκαιρίας ὅπως ἀκριβάσω ὑμῖν ὡς καὶ εἰς ἄπαντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν σύστασιν τοῦ πατριωτικωτάτου τούτου ἔργου τὰ ἀπειρά μου συγχαρητήρια. Εἶναι πράγματι τιμὴ καὶ καύγημα διὰ τὴν μικρὸν μας πατρίδα νὰ ἐπειδόῃ μίαν τοιαύτην ἐφημερίαν πρὸ πάντων δὲ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρεπιδημοῦντας συμπατριώτας μας, εἶναι τελεῖα ἀναγέννησις. Νομίζει τις ὅταν ἀναγίνωσκε ἔκαστον φύλλον τοῦ «Οδυσσέως» ὃν ποάγματι εὑρίσκεται

πλησίον τῆς γεννέτειράς του, καὶ διὰ τοῦτο ἔχω
ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι οὐδεὶς Ἰθακήσιος,
πρὸ παντὸς ἐκεῖνοι οἵτινες παρεπιδημοῦν εἰς
τὸ ἔξωτερικὸν καὶ ἔχουν γγῶσιν τοῦ τοιούτου
πατριωτικωτάτου ἔργου σας, ὅτι θὰ λείψῃ οὐ-
δεὶς εἰς τὸ νὰ μὴ προσέλθῃ ἀρρωγός πρὸς ἐπι-
τευξιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκιποῦ οἶον ὃ ὑμέ-
τερος Σύνδεσμος καὶ ὁ «Ὀδυσσεὺς» ἐπιδι-
ώκει.

Λυποῦμαι δπου ἐστερήθην τὸν φίλτατον
«Οδυσσέα» ἐπὶ ἐν ἔτος, καθ' ὅτι ὡς ἀνωτέρω
σᾶς ἀναφέρω δὲν εἶχον γνῶσιν τούτουν, μὴ εὐ-
ρισκόμενος ἐντὸς τοῦ Johannesberg ὅπου εὐ-
ρίσκονται πολλοὶ συμπατριῶται μιας. Εὑρισκό-
μενος δὲ εἰς μέρος ὅπου ἀτυχῶς δὲν ὑπάρχουν
ἄλλαι "Ελληνες, δι' ἐμὲ εἶνε πράγματι τελεία
ἀναγέννησις νὰ λαμβάνω τὸν «Οδυσσέα» μας
μεστὸν τόσων πατριωτικῶν αἰσθημάτων καὶ
ἐγχωρίων καθημερινῶν εἰδήσεων. Παρακαλῶ
δὲ ὅπως εὐαρεστούμενος μὲν ἐγγράψῃτε συν-
δρομητήν σας.

Σᾶς ἐσωκλείω πυὸς τοῦτο Cheque μιᾶς λι-
ρας, ἵς τὸ ὑπόλοιπον εῆς ἐτησίας συνδρομῆς
μου καταθέτε εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Ἐράνων
ὑπὲρ ἀνεγέρσεως Μνημείου τῶν πεσόντων
Ἡρώων συμπατριωτῶν μας κατὰ τοὺς δύο
τελευταίους πολέμους.

Δέξασθε κ. Πρόεδρε τὰς προσφήσεις μου.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
πάντοτε πρόδυμος

И ПРОТОМАЇА

Γλυκεῖα σὰν πρωτοκατηγὴ ἔξημέρωσεν ἡ ἡ-
μέρα τῆς πρώτης Μαΐου, χωρὶς κανένα θυμό,
χωρὶς κανὲν μελαγχολικὸ συνεφάνι νὰ κα-
λύπτῃ τὸ γιεμάτο χαρᾶς κατακάθαρο ἐπίτεδον
τοῦ οὐρανοῦ της.

‘Ωραῖες ζωντανὲς παπαρουνίτσες, καὶ κατά-
λευκες ἀνεμόνες, ἔξεχύμηησαν εἰς τὰς διαφό-
ρους διευθύνσεις, πρὸς τοὺς ἄγροὺς καὶ ίδια
πρὸς τὰ Δεξιά, ἀπὸ τῆς χαραυγῆς, συλλέγουσαι
ἄνθη τοῦ ἀγροῦ γιὰ τὸ Μάι. Τὸ παποράκι
τῶν κ. κ. Παξινοῦ σφυρῷζει ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς
τοῦ ἥλιου καὶ ἀρχίζει μετ’ ὀλίγον τὸ δρομο-
λόγιον Ἰθάκης—Αετοῦ. Τὴν πρωΐαν ἔκτελεν
τὸ δρομολόγιόν του μετὰ πολλῆς ἀνέσεως,
ἄλλὰ μετὰ μίεσημβρίαν δὲ χῶρός του εἶναι
πολὺ μικρὸς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κόσμου.
‘Αμαξαὶ, κάρρα, ἄλογα, βάρκες καὶ ἡ βενζι-
νάκατος τοῦ κ. Δρακούλη ἦσαν καθ’ ὅλην τῆν
ἡμέραν εἰς κίνησιν, καὶ μετέφεραν ὅλον τὸν
κόσμον τῆς πόλεώς μας εἰς Αετόν. Κανεὶς
σχεδὸν δὲν ἔμεινε στὴν πόλιν.

Ἡ μεγάλη Λεωφόρος Ἀετοῦ εἶναι κατει-
λημμένη πυκνότατα ἀπὸ ποικιλοχώμους ξων-
τανοὺς Μᾶϊδες. Ὁλόκληρος ἡ ὁδὸς αὕτη ἀπὸ
τὸν μελισσῶνα τοῦ Ἀστροπέτη μέχρι τοῦ
Νανᾶ, ἀπετέλει μίαν ἐπιμήκη γυρλάνταν ποι-
κιλόχωμον, κινουμένην κατὰ διευθύνσεις τὰς
ὅποιας συγκρημένως ἀντιλαμβάνεται δὲ ὁ
ομβαλμός.

Κάτω ἀπὸ κάθις δένδρον τῆς μαγευτικῆς
ἐκείνης παραμαλασσίου δενδροστοιχίας, εἶναι
τοποθετημένα ἀπὸ ἕνα ἥ πλείονα τραπέζακια
μὲ ἀνάλογα καθίσματα "Ολα τὰ καθίσματα
εἶναι κατειλημμένα, καὶ οἱ κουροφασμένοι ἀπὸ
τὸν περίπατον δὲν εὑρισκαν θέσιν νὰ ἔσκου-
ρασθοῦν καὶ νὰ δροσισθοῦν μὲ μίαν ἡμα-
νάδαν τσιτσιπάριον, μπύραν, καφέν, ἥ ~~τε~~
δάκτιο καὶ κορασόκι.

Ἡ ἔλειψις τῆς μουσικῆς καθίσταται λιαν
αἰσθητή. Την ἀναπληρωτῶν ὅμως τὰ βιονά
·καὶ τὸ κλαδίνο, τὰ δύοια παιζουν εἰς διαφό-
ρους τατοθεσίμους ἀγκαλισμένο, τὰ κάθε-

ζεῦγος ἀπὸ ὡρισμένην παρέαν, εἰς τὴν ὅποιαν
ὅμως προσέρχεται καὶ οὗτος δήποτε ἄλλος θέλει
καὶ χορεύει.

Τὴν καλλιτέραν τοποθεσίαν ἔχει ἐκλέξη ἡ παρόμια τοῦ κ. Γεωργίου Δρακούλη, ητις ἀπὸ τῆς 11 1/2 π. μ. ἔφθασεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεδόθη πρῶτον εἰς τὸ ἔκοκκαλιασμα μερικῶν ἀρνιών τὰ δόποια ἐψήθησαν μονοσοῦβλι ἐκεῖ, καὶ ἐπειτα ἔστησαν τὸν χορὸν κάτωθι ἀπὸ μίαν τεραστίων διαστάσεων τένταν. Τὸ ἄλλων τοῦ κ. Ἀθαν. Φερεντίνου καλύπτεται ὀλόκληρον ἀπὸ τὴν τένταν αὐτὴν ὑπὸ τὴν στενὴν σκιὰν τῆς δόποιας γίνεται μεγάλος γῦρος χωροῦ, συρτοῦ ἰδία καὶ τσάμικου Εἰς τὸ τσάμικο διακρίνεται ὁ πρώην δήμαρχος κ. Σ. Χαλικιόπουλος, ἐνῷ τὸν Μάϊ τὸν χορεύει ὁ κ. Γερ. Παΐζης Καλόγηρος μὲ περισσὴν χάριν. Τὸ γεγικὸν πρόσταγμα τῆς διευθύνσεως τῶν χορῶν, καὶ ἐν γένει τὰ τῆς διασκεδάσεως ἔχει ὁ κ. Σπυρος Χαλικιόπουλος, κουρασμένος ὅμως πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἀλλὰ χωρὶς νὰ μεταβάλλεται τὸ διαρκεῖς χαμόγελόν του, ἥ νὰ ἐλαττοῦται ἡ εὐχάριστος εὐθυμία του. Ο κ. Ἀσκληπιὸς Βρεττὸς μεγάλης ἀντοχῆς εἰς τοὺς Εὔωπαϊκοὺς χορούς, παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἐδάφους. Ο κ. Γεώργιος Δρακούλης μὲ πολλὴν εὐγένειαν καὶ χάριν χορεύει τὸ Vals καὶ διευθύνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἥλιου τὴν καντρίλιαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὴν δόποιαν ἔχόρευσαν περὶ τὰ 20. Ο κ. Σπυρίδων Συρμῆς χορεύει μὲ πολὺ γοῦστο τὸ συρτό. Ο κ. Ἀστυνόμος ὅμως φαίνεται πολὺ κουρασμένος καθὼς καὶ ὁ κ. Γιανακός. Μόνον ὁ κ. Σπυρίδων Λιωσᾶτος δὲν χορεύει ἀλλὰ κάθεται καὶ ἀπολαμβάνει παρατηρῶν τοὺς ἄλλους χορεύοντας. Τὸ σκότος ἥρξατο νὰ καλύπτῃ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ὁ κόσμος φεύγει πάλιν, ἀλλοι μὲ τὰ παπορόκια ἄλλοι μὲ βάρκες, ἄλλοι ἐφ ἀμάξῶν καὶ ἄλλοι πεζοί. Η διασκέδασις ὅμως παρετάθη καὶ ἐν τῇ πόλει μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου, εἰς διάφορα τῆς πόλεως κέντρα.

‘Ο «’Οδυσσεὺς» εῡχεται εἰς δόλους γὰρ ἐορτάσωμεν τοῦ χρόνου τὸν Μάϊ, μὲν καλλιτέρα καρδιῶν καὶ μεγαλειτέραν ἀκόμη ξωηρότητα

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ Πάσχα εἰς τοῦ κ. Γεωργίου Δρακούλη ἔωριάσθη
ἐν μεγάλῃ εὐθυμίᾳ καὶ χαρᾷ. Ἀπὸ ἐνωρὶς ἐκλήθη
σαν πολλοὶ εἰς τοῦ κ. Δρακούλη μετὰ τὴν Ἀνάστασιν
διὰ τὴν μαγιερίτσαν. Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς
ῆκούσθησαν οἱ κώδωνες δλῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ταῦ-
τοχόνως ν' ἀναγγέλλουν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγ-
γελίου τῆς Ἀναστάσεως. Μετὰ μίαν ἀκριβῶς ὡραί-
α περὶ τοὺς τριάκοντα περίπου φύλους τοῦ κ. Δρακού-
λη παρεκάθηντο εἰς τὴν πλουσίως στολισμένην τρά-
πεζαν. Η κυρία Εὐδοξία Κανδηλιώτου ἀδελφὴ τοῦ
κ. Δρακούλη ἀντεποοσάπεινε μόνη τὸ ὅραῖον φῦλλον
Ἡ μαγιερίτσα δύως δὲν ἦτο μόνη, καὶ ἡ ὄρειξ
ἀνεπτύχθη ἐπικινδύνως καταστρέψασα δλην ἐκείνην
τὴν σειρὰν τῶν εὐγεστάτων φαγητῶν, γλυκυσμάτων
καὶ φρούτων, τὰ δποῖα ἀπετέλεσαν ἔνα εὐθυμιμότατον
σύμπλεγμα Λουκουλείου γεύματος.

Αἱ προπόσεις δίνουν καὶ πέρονυν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας, καὶ τὰ τραγούδια ἀνοίγουν καὶ παρατείνουν τὴν διασκέδασιν. Οὐκ Σπῦρος Πεταλᾶς ἀνεξάντλητος εἰς παρατεταμένας καὶ πολλάκις ἀπὸ κούρασιν ἔξερχομένας προπόσεις. Οὐκ Σπυρογιάννης Κογιανός δὲν ὑπολείπεται τούτου, καταλήγων σχεδὸν πάντοτε ὑπὲρ τοῦ κ. Δρακούλη καὶ τῆς ἐμπορικῆς γνωτηλίας.

Ο κ. Γεωργιος Δρακούλης θυώνει ἐν συγκινήσει τὸ ποτήριον, εὐχαριστεῖ πάντας, καὶ εὔχεται ὅπως καὶ ἄλλοι πλούσιοι συμπατριῶται μας, παρουσια- σθῶσιν ἀρωγοὶ καὶ εὐεργέται εἰς τὸν μικρὸν μας τό- πον, ἵνα οὕτω ἐπιτευχθῇ τελεία ἡ ἀναγέννησίς του.
Ο κ. Γεωργιος Δρακούλης ἐπίσης γένεται πρόσωπον με- σοῦν αποδημάτων ὑπέρ της αγαπητῆς της Τιθάκης και ἐπεκαλεσθῇ τῆς προσοχῆς και μεγαλειτέρας φρον- τίδας ὑπέρ της και της αγαπητῆς της Τιθάκης μενον πιθλὰ νὺν ἐπιτελεσθοντερο του μεγαλειον της γεννητείος των Προφήτη μωϋσέων μηχαριστήσαμεν
εγενεστάτην την ποσίδεων την της Γεωργιον Δρα- κούλην και τὸν κ. Ἐκτόρα Δρακούλην και ἀπήλθο-

τησεν ὅλους ἀκόμη συνηγοράμενους ἐν χαρᾷ, παρελάσαμεν τὰ Πεταλάτα μέχρι τοῦ στρατῶνος, καὶ διελθημένη μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Καὶ τοῦ χρόνου νὰ πανηγυρίσωμεν τὸ Πάσχα μὲ ἀκόμη καλλιτέραν καὶ εὐτυχεστέραν καρδιάν.

* *

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου εἶναι τὴν πόλιν μας σημαντιστούσην, συνεορτάζουσαν μετὰ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πολὺς κόσμος ἐπεστέφθη τὸν κ. Δρακούλην καὶ τὸν εὐχήμητη τὸ χρόνια πολλὰ γιεμάτα εὐτυχίας. Τὸ ἐστέφας περὶ τὴν 10 Μ. εἰς τὰς μεγάλας αὐθούσιας τοῦ μεγαλοπετοῦς μεγάρου τον συνέρρεσεν διτὶ ἐκλεκτὸν εἰς ὥραιότητα καὶ εὐγένειαν ἔχει νὰ ἐπιδεῖξῃ ἡ Ἰθάκη.

Ἡ Φιλαρομονικὴ παῖδες διαφόρους χρονίς Ἑλληνίους καὶ Εὐρωπαϊκούς. Τὴν ἔκουσαν δὲ κατὰ διαδείπνα μὲ πολλὴν τέχνην καὶ χάριν δρκήστρα ἀπὸ Βιολά. Περὶ τὸ μεσονύκτιον παρεκάμησαν ὅλοι εἰς τὸ πλουσιότατον καὶ θαυμάσιον πάτησης ἀπόφεως συντε, εἰς τὸ ὄποιον ἔρευσεν ἀρδόνως ὁ καμπανίτης καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ ποτά.

Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ λεπτότης τοῦ οἰκοδεσπότου κ. Γεωργίου Δρακούλη, τῆς κυρίας Ενδοξέας, τῆς κυρίας Πολυζένης Γράτου καὶ τοῦ κ. Ἐκτορος Δρακούλη ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Ὁλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ὅστις ἀνήρχετο ἵσως τοὺς διακοσίους ἔπεινεν πάτενθυμουσιασμένος καὶ καθυτοχρεώμενος ἀπὸ τὰς πολλὰς περιποίησις, καὶ τὴν ταξίν δοπιά εἴτε κεράτης καθ' ὅλην τὴν διαρκεστάτην.

Μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τέλος ὑπὸ τοὺς ἥχους ἀμφιτέρων τῶν μουσικῶν ἀνέκρουσαν ὅλοι ἔκεινοι οἱ προσκεκλημένοι, χωρὶς νὰ φάνωνται παντελῶς κουρασμένοι.

* *

Ἡ Ἐνετικὴ ἑορτὴ ἡ γενομένη τὴν ἐπομένην τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Γεωργίου Δρακούλη ὑπὸ τῶν εὐγένων μουσικῶν συμπολιτῶν μας, ὑπῆρξεν θαυμάσιος. Ὁλόκληρος ἡ θάλασσα τοῦ λιμένος μας ἀπέτελει ἔνα θαυμάσιον κυκλοτερῷ κυρτούλινον καθρέπτην, τὸν δοπιόν διέσχιζεν κυκλοτερῷ μεγάλῃ σειρᾷ λέμβων φωταγωγημένων εἰς διτῆς καὶ τριτῆς σειρᾶς δι- Ἐνετικῶν φανῶν, τῶν δοπιών ἡ ἀντανάκλησις, πλὴν τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ ἀφθιμοῦ τούτων, προσέδιδε κάποιαν μεγαλοπετῆ εἰκόναν ἀφάνταστον μὲ τὰς ποικιλοχώρων ραβδοτάς ἀκτίνας των. Ωραίατάτα πυροτεχνήματα ἐκάινοντα απὸ τῆς 9 Μ. Μ. μέχρι τῆς 11 Μ. Μ. ἀπὸ τῆς προκυμαίας τοῦ Τελογείου καὶ τῆς ἀπέναντι ἀποβαθμίας Μύλου ἡ καὶ τοῦ τὸ Λαζαρέτο, τὰ ὄποια ἐκόμισεν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, ἐξ Ἀθήνων ὁ κ. Σπυρ. Πεταλᾶς. Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ κωδωνοστασίου τῆς Μονῆς τῶν Καθαρῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς στὸ βουνό ἔκαινοντο διάφορα πυροτεχνήματα, συμπληροῦντα τὸ φαντασμαγοριῶν ἔκεινον θέαμα τὸ πετρούνιον φόρον εἶδεν ἡ Ἰθάκη. Ἡ τελεία νηγεμία συνετέλεσε πλούτος τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς, ἥτις ἐτίμησε τὸν τόπον μας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκδήλωσιν τῶν πρὸς τὸν εὐεργέτην αἰσθημάτων μας.

* *

Τὸ ἀπόπλοιον Ἰοαννίνα ἐπελήθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ἡ ἀγορά του ἐστούχισεν 159 χιλιάδας περίπου, δραχ. καὶ ἐπαλήθη τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν δοπιάν ἐδιτλασιάσθη ἡ τιμὴ καὶ τῶν ἀχρήστων παλιοσιδέρων ἀδύητη, ἀπὸ 110 χιλιάδων δραχ. εἰς τὸν κ. Γιαννουλάτον. Ταῦς ἐπ' ἀντοῦ κρίσεις ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους κ.λ.π. Ἐξεκαθαίρεται δὲ μερίδιον διὸ ἐκάστην μετοχὴν μόνον 948 δραχ. καὶ λ.!!!!

Ο ΙΘΑΚΗΣΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Διονύσιος Ευμορφόπουλος ἐγεννήθη εἰς Ἑξαγήν Ιθάκης περὶ τὸ ἔτος 1780, ἱππότεται δὲ ὅτι εἶναι νίδιος τοῦ Ιθακηγίου Ἐνύδρωπούλου Πλοιάρχου εἰς τὸν ὑπὸ τὸν Δάμπτον Κατσώνην διοικούμενον σιολίσκον. τῆς Αίγαλειας ἀπό τὸν Φιλαρκῆς Ἐταιρίας καὶ διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Αλεξάνδρου Υψηλάτοντος πατέρου τοῦ Φεβρ. τοῦ 1821 ἀργήρης ἀπάντιον Ἰππικού ἀριστεύοντος εἰς τὴν ἀνοίγουσαν Γαλατζιοῦ καὶ Σκονέλιον τῆς Βλαχίας. Ελγαὶ ὁ τοῦ ἡρωὶς πολεμός εἰς τὰς μάχας Καρνιάτην, Βαλιτεύον, Τρικόρφων, Πλατεών, Κορεσούν, Ζερβεναίον, Αγιοπούλον, Μυραθνού, Απολικοῦ, Θεομπούλον, Οηβῶν, Πετρῶν, Αθηνῶν καὶ τόσων ἀλλων μαχῶν, διάντοιτε πολεμῶν ὑπὲρ πατρίδος καὶ διατάσσοντος τὸν 1854, καίτοι γέρων καὶ τὴν καρ-

δίαν ἔχων συντετριμμένην ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ μονογενοῦς νιοῦ του, ἔξελθων εἰς "Ηπειρον μετὰ τοῦ σώματος τῶν Ἐπιανησίων καὶ διαπρέφας εἰς Πέτα καὶ Ἀρταν. Ολίγας δὲ ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς τὴν Ἐπιρροήν ἦτις προσεκάλεσεν αὐτὸν κατὰ τὰς 25 Μαρτίου 1861 τὰ προεδεύησεν εἰς τὸ δούθεν τότε συμπόσιον ἐλεγεν ὡραῖος οὗτος τάδε.

«Πανηγυρίσητε τὴν Ἐθνικήν μας ἑορτὴν καὶ πολὺ ταχέως ποὶν ἢ ἐξαπλωθῆ ἐπὶ τῆς» «καλῆς ταύτης τὸ σῶμα τοῦτο, τὸ δόπον θέ-» «λω νὰ θυσίασφ διὰ τὴν πατρίδα καὶ εὐχήθητε εἰς τὸν Θεὸν νὰ εἰσακούσθωσιν αἱ εὐχαὶ τοῦ «Ἐθνον».

«Ἀπεβίωσεν δὲ τὴν 4 ὥραν Π. Μ. τῆς 5 Απριλίου καὶ ἡ κηδεία του ἐγένετο τὴν 4 Μ.Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀπειρον δὲ πλῆθος λαοῦ συγκέντησεν τὸν νεκρὸν μὲ τόσον σεβασμὸν ὃς δέν ἐγένετο εἰς ἑτέραν προηγούμενην κηδείαν καίτοι αὐτῇ ἐγένετο ἄτεν προηγάμματος, ἥκολονθον αἱ ἀρχαὶ, δὲ Στρατός καὶ ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας, τρεῖς δὲ λόγοι ἐξεφωνήθησαν· εἰς τὸν δοχειεπούλινον Πατρῶν ἐν τῇ Ἐπιλησίᾳ καὶ οἱ ἔτεροι ὑπὸ τῶν ὁρητόρων κ. κ. Αν. Ρηγοπούλου καὶ Π. Συνοδινοῦ.

(ἀκολουθεῖ προσεκτῶς).

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΑΝΤ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

Πρόφητη Αρχειοφύλακες Ιθάκης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΞΩΓΗΣ — ΠΛΑΤΡΕΙΘΙΑ

Πιᾶσμα εἰς τὴν παραλίαν τῶν Αφαλῶν.

Εἰς τὴν ἀπτὴν τοῦ κόλπου Αφαλαῖς ἔξεβράσθη πτύμα ἀνδρὸς μεσηλικοῦ γυμνὸν καὶ φρικωδῶς παραμοφωμένον.

— Τίς οἶδε ποιὸν μιστήριον συναπεκρίνει μαζύ του, ποιας φρεστῆς τοπωδίας οἰκτόνων θύμα ὑπῆρξεν δυστυχῆς ἐκεῖνος, τὸν οποῖον τὸ θαλασσοδαρμένο σῶμα εὔσε τὴν αἰώνιαν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ἴσουχίαν τοῦ τάφου εἰς τὰ χώματα τῆς Ιθάκης.

— Περονόσπορος.

Ο περονόσπορος ἐνέσκηψεν εἰς πολλὰς τοποθεσίας τῆς περιοχῆς μας, βροτούμενος δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ εὐνοϊκοῦ πορείας ἀνάπτιξεν τὸν πασικανό προσδεμένον.

— Ηδη ἀναμένουμεν μετ' ἀνυπομονησίαν τὴν νέαν ἀποστολήν, ἡ οποία ὅμως τόσον βραδύνει τὸν εὐθανάτοντας ἐπ' δλῆς ἡμέρας ἡταῖθα.

— Παρακαλούμενοι πάντα ἔχοντα πνύσσων τῆς δαιμονῆς καὶ διενθύνσεως τῶν ἀδελφῶν Χρονάρθου Καραβία καὶ Νικολάου Καραβία, νὰ λάρη τὴν εὐθενήν καλωσήτην νὰ μᾶς τὴν γράψῃ πρὸς ήσυχίαν τῶν γονέων των.

— Αφίκετο ἡ κ. Πολυζένη Γ. Γράτου μετὰ τῶν χαροπωμένων τέκνων της, χάριν τῆς ἐοσηῆς τοῦ ἀδελφοῦ της κ. Γ. Δρακούλη, καὶ ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ σῶμα του.

— Αφίκετο ὁ κ. Γράσσιμος Βουλιέρης ἀνθυπολογίας καὶ ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ σῶμα του.

— Αφίκετο ὁ κ. Πολυζένη Γ. Γράτου μετὰ τῶν χαροπωμένων τέκνων της, χάριν τῆς ἐοσηῆς τοῦ Αλεξάνδρου Βουκελάτου.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

— Αφίκετο ὁ κ. Πάνον Μωραΐτου μετὰ τῆς Αλατερένης Κατσαρέλης.

<div data-bbox="377 833 638 85